

U novom mandatnom razdoblju — s prijašnjim teškoćama

Tomislav Šola

Muzejski dokumentacioni centar,
Zagreb

Na prvom sastanku Izvršnog odbora, prisutni kolege koji su i sami sudjelovali u oblikovanju plana rada, izrazili su uvjerenje da će biti moguće računati na suradnju ostalih članova u samom Odboru i izvan njega. Oslanjanjem Nacionalnog komiteta na administrativni i stručni potencijal Muzejskog dokumentacionog centra bilo je moguće predložiti neke oblike djelovanja koji bi mogli Nacionalni komitet učiniti neophodnim oblikom stručnog organiziranja. Iz sadašnje prakse znamo (zaista ne želeći umanjiti doprinose pojedinih kolega) da je sav posao obavljaо uglavnom predsjednik. Prenesena iskustva i dokumenti rječito govore da je manjkalo suradnje članstva u tolikoj mjeri da našem dugogodišnjem, donedavnom predsjedniku drugu M. Vidmaru dugujemo zahvalnost već i za puko postojanje komiteta.

Iako je plan rada koji je Izvršni odbor prihvatio, čini se, posve upotrebljiv osnov za ozbiljan angažman, sve će i nadalje ovisiti o suradnji i komuniciranju sa članovima. Sudimo li dan po jutru, spremaju nam se mnogobrojne prepreke radu s kojima treba ozbiljno računati: na dvije ponovljene ankete javilo se svega 19 članova; ICOM je poslao izvadak iz vlastite evidencije o neplaćanju članarine koji, ako je točan, sa spiska ICOM-a u našoj zemlji briše više od polovice članova; dvogodišnje neplaćanje, po Statutu, tumači se kao prestanak članstva; ne jave li se kolege još i u slijedećem navratu, komitet će biti sveden na drastično malen broj članova. Za vjerovati je da će to proizvesti jedino loš dojam u samom ICOM-u, kad na slijedećoj sjednici Savjetodavnog komiteta bude podnošen izvještaj. I-pak, u prvoj polovici ove godine bistežimo i »porast« broja članova: četvero mladih kolega pridružuje nam se, uvjereni smo s namjerom da konstruktivno pripomognu radu Nacionalnog komiteta, te da se aktivno angažiraju u Međunarodnim komitetima. Ako je članstvo bilježilo porast, daleko

značajniji porast (od 800 %) ostvaren je u prilogu sredstava za djelatnost Nacionalnog komiteta. Za ovu godinu Komisija za kulturne veze Republičkog sekretarijata za prosvjetu kulturu i fizičku kulturu SRH dodijelila je Komitetu 80.000,00 din. Svim ostalim republikama i pokrajinama — uputit ćemo traženja za sufinanciranje rada Nacionalnog komiteta, a već su upućena traženja Medurepubličkom koordinacionom odboru, Nacionalnoj komisiji za UNESCO, i Saveznom zavodu za znanost.

Upotrebljiv program tek je odraz naimera i pravilne prosudbe potreba. Bez mogućnosti da računa na širi angažman članova, posebno onih u Izvršnom odboru, svaki plan ostat će tužan podsjetnik na iluzije koje su ga stvarale. Da je rad potreban, da se toliko toga može učiniti i da se jedino tako realizira, inače diskutabilno, pripadništvo svjetskoj stručnoj organizaciji, — jedva je potrebno dokazivati. Uostalom, usvojeni plan rada uska je realna varijanta mogućeg, stvarana upravo pod dojmom jedva postojeće suradnje.

»Informatica Museologica« imat će i nadalje dio posvećen ICOM-u i djelovanju Nacionalnog komiteta. Prilozi članova više su no dobrodošli, pogotovo ako pružaju uvid u djelatnost međunarodnih komiteta kojima pripadaju.

Sastanak Savjetodavnog komiteta ICOM-a; Paris, 2—3 srpnja (jula) 1982.

Za razliku od Izvršnog savjeta, čija se nadleštva više osjećaju i nameću upravo zbog funkcije izvršitelja, Savjetodavni komitet ima ingerencije koje sežu u sve pojedinosti analize, planiranja i korekcija. Ovogodišnji sastanak bio je dobro posjećen: bila je prisutna 31 zemlja, 28 zemalja zastupali su predsjednici Nacionalnih komiteta a tri zemlje ovlašteni predstavnici. Od 26 internacionalnih Komiteta i srodnih udruženja na sastanku je prisustvovalo 17 predsjednika i 3 predstavnika kao zamjena. Shodno javnosti rada i nastojanju da što više ostalih članova upozna sa svojim radom, sastancima prisustvuju najavljeni promatrači, ovaj put gotovo tridesetak. Brojke ne govore mnogo, ali će nam dočarati dio kompleksnosti sastanka. Od strane UNESCO-a prisutan je bio

g. S. Naqui (Odjel za kulturno nasljeđe), predstavnici još nekih organizacija (ICCROM, OMMSA), generalni sekretar Svjetske federacije prijatelja muzeja i, naravno, cjelokupni sekretarijat ICOM-a.

Kako se rijetko ukazuju prilike za upoznavanje, upotrijebimo ovu da saznamo imena onih koji u najneposrednijem operativnom smislu čine da ICOM funkcioniра: L. Monreal (generalni sekretar), P. Olcina (pomoćnik generalnog sekretara i rukovodilac UNESCO/ICOM Dokumentacijskog centra), J. Jordan (direktor projekata), F. Bagherzadeh (direktor Agencije za Aziju), G. H. Divière (stani savjetnik), J. Bridgland (konzultant za konzerviranje), M. de la Torre (konzultant), A. Raffin (dokumentalist), S. Pommelet (dokumentalist), A. Oberlin (administrativni tajnik), M. Ghoneim i B. de Chauliac (administrator).

Nakon minuta šutnje odanog preminulim članovima, primanja novih amandmanskih zahtjeva u statut, prihvaćanja zaključaka prethodne sjednice, te zaključaka izvanrednih sjednica Izvršnog savjeta, — došao je red na izvještaje o radu Nacionalnih komiteta. Trideset četiri pristigla izvještaja prevelik su materijal za čitanje ili raspravu, te je očito da se pod pritiskom svih ostalih poslova i formalnosti i ova prilika za živu razmjenu iskustava propušta. Čak se ne analiziraju izvještaji ni u završnim dokumentima niti o njima postoje makar kakvi zaključci. Predstavljajući Jugoslavenski nacionalni komitet, izrazio sam žaljenje da propuštamo priliku za registriranje i eventualna rješenja problema koji su zajednički bar jednom dijelu Nacionalnih komiteta. Međutim, amandmani, izbori, mnogobrojni detalji organizacije i funkciranja odnose sve vrijeme. Sudeći bar po sadašnjem stanju stvari, ICOM, kao organizacija mrežu Nacionalnih komiteta drži jedino svojom članskom bazom i animacijskim organizmom koji daje stručnjake zainteresirane za rad u Internationalnim komitetima. To niti je posve krivo, niti nepoznato, ali ujedno otkriva da je upravo rad unutar Nacionalnih komiteta velika rezerva novih mogućnosti ICOM-a.

Od pojedinosti koje nisu isključivo organizacionog značenja treba spomenuti obavijest Međunarodnog komiteta za glazbene instrumente (CIM-CIM) da komitet radi na dvije publi-

kacije: »Bibliografija na temu konzerviranja glazbenih instrumenata« i »Preporuke za pristup zbirkama«. Komitet za razmjene izložbi zatražio je od Savjetodavnog komiteta da Izvršnom savjetu predloži da komitet postane internacionalnim, dakle stalnog karaktera. Savjetodavni komitet je podržao zahtjev i za očekivati je da će mo imati 21. internacionalni komitet ICOM-a.

Po izvještaju generalnog sekretara, ICOM bilježi lagan porast članstva u razdoblju od 1.1.1981. do 1.6.1982. (54,7%). Raste također i aktivnost Međunarodnih komiteta. Kao dio izvještaja usvojeni su i zaključci *ad hoc* Komiteta za članstvo, koji je predložio porast članarine i orientaciju isključivo na USA dolare.

ICOM je 1981. godinu završio s deficitom od 119.000 dolara, što čini 13% cjelokupnog budžeta. Aktivnost koja se odvija u vezi s projektima novih muzeja gdje rade ICOM-ovi stručnjaci, smanjila je deficit s mogućih 30% na ovaj postojeći. Za ovu godinu generalni sekretar predviđa da će cje-kupni prihod ICOM-a biti »ne manji od 800.000 dolara«.

U spomenutom periodu ICOM je bio angažiran posebno na nekoliko stručnih područja: etika, krijumčarenje kulturnog nasljeđa, povratak ili restitucija kulturnog nasljeđa, programiranje, financiranje muzeja i Međunarodni dan muzeja.

Dokumentacioni centar izvjestio je o porastu dokumentacijskog fonda, općem porastu aktivnosti. Traženja centra da se poboljšaju radni uvjeti, poveća prostor i obnove neki poslovi (microfische) podržali su nacionalni komiteti skandinavskih zemalja. Nakon izvještaja o projektima u kojima sudjeluju ICOM-ovi stručnjaci, g. Naqui je nagovijestio mogućnost da Unesco poveća svoju subvenciju ICOM-u zbog većeg sudjelovanja ICOM-a u djelatnosti te svjetske organizacije. Uz sve nužne komplimente ICOM-u treba reći da kao i sve svjetske organizacije boluje od neke vrste »zaokruživanja« i benevolencije kojima je cilj — nikad nikog ne povrijediti. To naravno nije uvijek korisno, iako čuva mir u brojnoj porodici. Pohvale su, naime, date i organizaciji i sadržaju ovogodišnjeg savjetovanja u Parizu na temu »Planiranje muzeja« (28.-30. 6), a bio je to, u cijelini uvezvi, promašaj kojeg bi ista ta benevolentna svjetska stručna javnost teško oprostila, recimo, nama. Forsiran dignitet sastanka i čvrst vremenski tjesnac ne dopuštaju intervencije i slobodno izražavanje mišljenja.

Funkcioniranje ICOM-a pretvara se u velik organizacijski problem. Zbog toga i postoji regionalni ured za Aziju. O budućnosti Regionalne agencije razgovarat će se ove jeseni u Seulu (Koreja) na Trećoj azijskoj skupštini. Slična veza postoji s organizacijom afričkih nacionalnih komiteta — OMMSA. Afrički članovi ICOM-a sastat će se u Niameyu (Niger) a teme konferencije će biti — obrazovanje kadrova te restitucija kulturnog nasljeđa. Rezultati rasprave na ovu drugu temu proslijedit će se međuvladinom komitetu UNESCO-a.

Na posebnom sastanku predsjednika Međunarodnih komiteta došlo se do zaključka da najizrazitije mjesto zauzima zahtjev za bolje i redovitije financiranje. Slične prilike za zajednički rad Nacionalni komiteti nisu imali, tako da je, zbog očito prisutnih problema, usvojen prijedlog da se obnovi rad male radne grupe koja bi trebala dati jednu osnovanu analizu.

Prema statutu ICOM-a, Savjetodavni komitet dužan je godinu dana prije generalne skupštine verificirati listu kandidata za predsjedništvo, predsjednika blagajnika i članove Izvršnog savjeta. Izbori, kao vrhunski oblik (nužnog) formalizma, uz sve realizirane i pokušane amandmane, oduzimaju lavovski dio vremena, tek se uvjetno mogu proglašiti radnim dijelom sastanka. Generalnoj skupštini bit će predloženi iduće godine slijedeći kandidati: g. Geoffrey Lewis za predsjednika (sadašnji potpredsjednik Izvršnog savjeta ICOM-a, bivši predsjednik Savjetodavnog komiteta, direktor studija muzeologije u Leicester-u, Engleska; op. T. Š.), za potpredsjednike A.O. Konaré (Maali), G. Popov (SSR). Predsjednik Nacionalnog komiteta ICOM-a za Ujedinjeno kraljevstvo, g. Max Hebdich (direktor Museum of London) kratko je izvjestio ICOM i prisutne o tijeku organizacionih priprema Generalne konferencije.

T. Š.

52. sjednica Izvršnog savjeta ICOM-a; Paris, 5—6. 7. 1982.

Za razliku od sjednica Savjetodavnog komiteta, sjednice Izvršnog savjeta su brojnije, kraće i zanimljivije, jer sve određeno na njima ima status definiranog i jasnog zadatka. Osim predsjednika i potpredsjednika, sastanku je prisustvovalo samo četvero članova. Ostali prisutni pripadali su Sekretarijatu ICOM-a, ili su predstavljali ustanove i udruženja (OMMSA, UNESCO). Više od dvadeset promatrača davalо je dojam da je riječ o većem sastanku

no što i može biti slučaj s malobrojnim članstvom Savjeta.

Analizirajući zaključke sjednice Savjetodavnog komiteta, Izvršni savjet obratio je osobitu pozornost na preporuku da se formira posebni *ad hoc* komitet za problematiku članarina, na zahtjev da se poveća prostor i budžet Dokumentacionog centra, te na zahtjev Nacionalnog komiteta Venezuele da španjolski postane treći službeni jezik ICOM-a. Oba posljednja traženja neće se uslišiti: finansijske argumente obično nitko ni ne pokušava rušiti. Uostalom, već je za godinu unaprijed poznato da niti Međunarodni komiteti ni Dokumentacioni centar neće primiti sva potrebna sredstva. Upravo ta izvjesnost uzrok je i prijedloga i usvojenja nove odredbe kojom se povećavaju članarine:

individualne

ordinary	US dol.	20.00
supporting	US dol.	55.00

institucionalne

ordinary	US dol.	75.00
sustaining	US dol.	600.00
supporting	US dol.	1250.00

Uviđajući da će takav porast članarine predstavljati ozbiljnu zapreku statusu članova u mnogim zemljama, ICOM će redovnom osobnom članstvu omogućiti olakšice. U tom smislu, Nacionalnim komitetima tih zemalja omogućit će se da zadrže polovicu iznosa članarina (ali samo) redovnog individualnog članstva. Pregledom članstva i analizom utvrđena je lista od 16 zemalja gdje će se olakšice moći dobiti posebnim zahtjevom predsjednika komiteta. Takve olakšice odobravat će se jedino ako za prethodnu godinu budu bar 75% podmirene članarinske obaveze redovnih individualnih članova. Iste beneficije vrijede i za ostalih 45 zemalja u kojima je dohodak po stanovniku manji od 1100 US dol. godišnje (a koje nemaju dostatan broj članova da bi bio ustanovljen nacionalni komitet) ali tek pod uvjetom da nacionalni komitet uspostave. Kako se ovim povećanjem članarine krše pravila ICOM-a (koja povećanje ograničavaju na maksimalnih 10%), u istom smislu je donesen amandman koji odluku o tome prepušta Izvršnom savjetu.

Istovremeno, zaključeno je da je potrebno razraditi strategiju stvaranja novih institucionalnih članova i stvaranja posebnih subvencija i olakšica za muzeje u zemljama u razvoju.

Veći dio rada odvijao se osnovan na istim temama, koje su bile raspravljane Savjetodavnom komitetu, samo